

Blekotaj 3.

VŽDY ČERSTVÁ PŘÍLOHA ZPRAVODAJE

1. 7. 2024

Osm nohou posil

Bylo toho napsáno mnoho, možná až moc, a pořád se píše, píše, píše... Bylo toho i hodně přečteno a pořád se čte, čte, čte... Ve světě, který nepřestává mluvit, se skoro nemlčí. Málo se čeká, často se spěchá, skoro se nelenoší, neodpočívá. Chce se mi poskládat ze včerejšího Blekotaje lodičky a uspořádat u náhonu závody ve večerníčkovské čepici složené ze druhé stránky minulého čísla. Pišťalku mám. Jenže, přišel by někdo? Možná pejsek s kočičkou. Cože? Oni už tady jsou? Plyšovi, neohmataní a celí natěšení něco zažít. Chvilí dělám, že je nevidím. Přemýšlím. Museli zdrhnout z dřevěného obchůdku. Nechápu, jak se protáhli a nenechali se při tom chytit. Šeptají si a já úplně vidím, že mají něco za lubem. Dlouho to nevydržím, zaklapnu nohas a jdu k nim. Velcí redaktoři píší své texty, debatují a zdá se, že si ničeho nevšimli. Jen Michal Zahálka na mě spiklenecky mrká. Vím bezpečně, že je na naší straně. Slibuji plyšákům, že je neprozradím, ale že se to stejně brzy provalí. Ostatně jako všechno tady. Nevadí jim to. Jsou ochotní riskovat. Klasika. Je mi jasné, že si budou rozumět s Matyášem Průšou a těším se, jak se bude tvářit, až se tu v poledne potkají na poradě. Rodí se další příběh s mnoha bublinami a zvraty. S tím lenošením asi ještě počkám.

Příjemný den i počtení Vám přeje Kateřina Molčíková

Esej o eseji o světle

Světlo je fajn. Kdyby nebyl sluneční svit, není fotosyntéza, není kyslík a nejsme my. Když není světlo, je tma, není vidět a v téhle zemi není dost bílých holí a vodicích psů, abychom to zvládli. Nemohli bychom si bez něj na cokoliv posvítit, nemohlo by být nic nad slunce jasné, světelný rok by byl naprosto zbytečná jednotka a osvětlovači neměli co žrát. Světlo, i když je na konci tunelu, je prostě potřeba. Ačkoliv občas vede jen k ježibabě na lopatu, a i když je hned pod svícnem úplná tma, světlo je potřeba. Bez něj by nikdy nevznikla inscenace Esej o světle, a to by byla věru škoda. Experimentální kus, který vzal precizní loutkohru a tu posunul na novou úroveň kouzlením se světlem a zvukem. Viděli jsme divadlo, které sice neoplývalo mistrovsky promyšleným dějem

s patnácti zvraty za minutu, ale atmosférou mě vcuclou, rozemlelo jak mixér Horsta Fuchse a rozloženého, jak puzzle nechalo ležet na zemi. Přitom nešlo o nic zdánlivě složitějšího. Postupem inscenace soubor prostě tahal z rukávu další a další možnosti využití jevištního světla. Scéna doplněna o hudbu a vážně dobrou práci s loutkou pak nabrala atmosféru, která se jiným souborům nepodaří vykřesat za celé představení. A volba počátečního času ve 23:15, aby divák po tomto vizuálním zážitku vylezl ven do tmy, byla zkrátka dobrá. Jen mě celý zážitek utvrdil v přesvědčení, že většina nočních představení skutečně stojí za návštěvu. Loutky a cigára navždy v mém srdci.

Adam Češner

První cena palačinka

Ondřej Lehký a Adam Šolek ze semináře Cirkus pro vás připravili výherní pátračkobojovku v prostorách festivalového dění. Poddejte se prostoru, žonglujte s čísly, buďte chytrí a rychlí!

Pozor!

Výherní kód se rozpadl na sedm čísel a rozutekl se na sedm různých míst! Dokážete je ve správném pořadí najít a dát dohromady? Možné to samozřejmě je pomocí nápověd a indicií.

Pátrej, čti, hledej a buď rychlý!

Existuje několik stanovišť.

Na každém stanovišti, kromě prvního, dostanete jedno nebo dvě čísla a indicii, kam jít dál. Každé číslo, které najdete, si запиšte a pokračujte na další lokaci.

Potřebné vybavení: papír a něco na psaní.

Pro nejrychlejší tři pátrače čeká v cíli nebo v redakci odměna!

1. cena je palačinka vyhlášeného palačinkáře, sídlícího za divadlem

2. cena je limonáda toho stejného palačinkáře tamtéž

3. cena (do třetice všeho dobrého a zlého) je batoh nebo sešit, který získáte v redakci.

Vy ostatní si můžete vybrat svou výhru u organizátorů plavebního závodu papírových plachetnic. Více info jinde v tomto čísle.

První indicii najdeš pod hranou stříšky reklamního válce před hlavním vchodem DKP.

Něco tady chybí!

A large black and white illustration. At the top, a stuffed dog and a stuffed cat are shown from the chest up, looking at each other. Below them is a thick, wavy black line that resembles a boat's hull. At the bottom of the illustration, the text "Nakreslíš jim loďku ty?" is written in a simple font.

Nakreslíš jim loďku ty?

V Chrudimi furt leje

V Chrudimi leje,
prší pořád a neustále,
navíc se furt něco děje,
semináře nadále,
všude samý divadlo,
koho to tohle napadlo!
Chci vidět vše a zažít vše,
počasí mě ale nemotivuje.
Jak mám být produktivní
a šťastná,
když je moje aktivita fakt
propastná.

Žofka

Plavební závod papírových plachetnic

Redakce Blekotaje vyhláší závod papírových loďek na náhonu řeky Chrudimky.

Podmínky:

- papírová loďka musí být vyrobena z jednoho z čísel Blekotaje nebo Zpravodaje
- účastník závodu se musí akreditovat
- akreditace = napište své jméno a jméno své loďky a vhodte do krabičky na křečky umístěné na okně redakce
- svou loďku výtvarně pojednejte tak, aby se odlišila od ostatních

Přihlášky k závodu odevzdávejte do 16:30

Sraz závodníků u červené maringotky v 16:45

Start závodu v 17:00 od padlé větve

Cíl: hráz

V případě dotazů volejte nebo pište: 734 835 999

Druhý díl Blekomixu Lukáše Hojdy najdete na oknech redakce.

